

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818202435
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8818202435.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Chovanec Ľubomír, LCH - ZÁLOŽŇA, Staničná 1265, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 33275980, právne zast. Eva Petránová, Advokátska kancelária s.r.o., Puškinova 16, 080 01 Prešov, proti žalovanej: E. L., O.. XX.XX.XXXX, V. M. XX, právne zast. JUDr. Dušanom Kmecom, advokátom, AK, M.R. Štefánika 2465, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie 20.082,32 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradíť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou, ktorá bola podaná na Okresný súd Michalovce dňa 21.3.2006, kde bola vedená pod sp.zn. 18 Rob/205/2006, domáhal voči pôvodným žalovaným - žalovaný v I. rade K. L., O.. XX.X.XXXX, zomr. 3.3.2007 a žalovaná v 2. rade E. L., vydania rozhodnutia, ktorým by boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 55.000,- slovenských korún so 17,6 % úrokom z omeškania od 25.7.1996 do zaplatenia a sumu 550.000,- slovenských korún so 17,6 % úrokom z omeškania od 16.3.1999 do zaplatenia a nahradíť mu trovy konania. Predmetná žaloba bola postúpená Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 3.5.2006 a bola vedená pod sp.zn. 7Ro/111/2006.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.6.1996 zapožičal žalovaným čiastku 55.000,- slovenských korún na čas do 24.7.1996. Deň predtým uzatvoril so žalovaným Zmluvu o pôžičke a Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k.ú. X.. Dňa 15.1.1999 zapožičal žalovaným čiastku 550.000,- slovenských korún na čas do 15.3.1999. V ten istý deň uzatvoril so žalovanými zmluvu o pôžičke a zmluvu o zabezpečovacom prevode práva podľa § 553 Občianskeho zákonníka. Dňa 19.7.1999 na pokladničnom doklade žalovaní dlh uznali. Taktiež na čestnom prehlásení uznali dlh čo do dôvodu a výšky.

3. Okresný súd Vranov nad Topľou v súlade s návrhom žalobcu dňa 19.5.2006 vydal platobný rozkaz, voči ktorému podali žalovaní odpor s odôvodnením, že Okresný súd v Michalovciach rozsudkom zo dňa 13.3.2006 č.k. 10C/575/2000 určil, že zmluva o pôžičke z 15.1.1999 je neplatná. Rozsudok doteraz nie je právoplatný. Žalovaní navrhli, aby Okresný súd vo Vranove nad Topľou prerušil konanie vo veci o zaplatenie 605.000,- Sk do právoplatného rozhodnutia a skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Michalovciach pod sp.zn. 10C/575/2000, pretože ak by bola potvrdená neplatnosť zmluvy, je žaloba nedôvodná.

4. Preto uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 6.7.2006 sp.zn. 4C/145/2006 bolo prerušené konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 10C/575/2000. Ako žalobca v tomto konaní boli: 1/ E. L., O.. XX.XX.XXXX a 2/ zomrelý C.. K. L. a žalovaný N. L..

5. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 10C/575/2000 zo dňa 18.6.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 24.3.2015 sp.zn. 4Co/293/2013 bolo právoplatne skončené predmetné konanie. Konanie o neplatnosť právnych úkonov bolo právoplatne skončené takto: Súd určuje, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva podľa § 553 OZ z 15.1.1999 zapísaná na Okresnom úrade, v odbore katastrálnom v U. pod č. V XXX/XX a zmluva o pôžičke zo dňa 15.1.1999, ktorej účastníkmi boli žalovaný a zomrelý C.. K. L., naposledy bytom M. Č.. XX a žalobkyňa E. L. rod. R., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XX sú neplatné právne úkony. Súd určuje, že nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností, Správa katastra U. na LV č. XXXX, k.ú. X. ako stavba, súp.č. XX, rekreačná chata na parcele č. XXXX a pozemok parcela č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m² patria do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva C.. K. L., O.. XX.X.XXXX, zomrelého 3.3.2007, naposledy bytom M. XX a žalobkyne E. L. E.. R., O.. XX.X.XXXX, V. M. XX. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci. V odôvodnení predmetného rozsudku je uvedené nasledovné: Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, s prihliadnutím na všetko čo vyšlo za konania najavo, dospel k záveru, že návrh žalobcov je dôvodný a preto v celom rozsahu žalobe vyhovel. Ako predbežnou otázku sa zaoberal otázkou platnosti uvedených zmlúv, pričom dospel k záveru, že tieto zmluvy sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Tieto skutočnosti súd má za preukázané z výpovede účastníkov ako aj svedka Z., ktorý jednoznačne vo svojej výpovedi uviedol, ako došlo k podpisovaniu uvedených zmlúv a o akú výšku pôžičky sa zo strany žalobcov voči žalovanému jednalo. Poukázal na to, že zmluva, ktorú v januári 1999 podpísal u p. N. a ktorú doručil žalobcom bola na 50.000,- Sk. Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že účastníci mali dňa 15.1.1999 uzatvoriť zmluvu o pôžičke a toho istého dňa mali uzatvoriť aj ďalšiu napadnutú zmluvu o zabezpečovacom prevode práva podľa § 553 OZ. K uzavretiu oboch napadnutých zmlúv však uvedeného dňa t.j. 15.1.1999 nemohlo dôjsť, pretože ich účastníci podpisovali až 30.3.1999, čo nepochybne vyplýva z notárskeho overenia podpisov žalobcov na zmluvách. Stalo sa tak za účasti svedka Z.Ö.M., ktorý pracovníčku notárskeho úradu poverenú overením podpisov priviedol do bytu žalobcov, a ktorý jednoznačne potvrdil, že predmetom zmluvy o pôžičke bola pôžička v sume 50.000,- Sk, nie 550.000,- Sk a z toho je zrejmé, že dňa 15.1.1999 ešte zmluvy uzavreté neboli a nemohla byť pôžička žalobcami prevzatá a pokiaľ došlo k uzavretiu zmlúv až 30.3.1999, stalo sa tak po uplynutí dohodnutej lehoty vrátenia pôžičky do 15.3.1999 a z toho dôvodu má súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke a zmluvy o zabezpečovacom prevode práva.

6. Rozsudok Okresného súdu Michalovce nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2015.

7. Po právoplatnom skončení konania na Okresnom súde Michalovce súd zistil, že v priebehu konania zomrel pôvodný žalovaný v I. rade K. L.. Dedičské konanie po menovanom je vedené pod sp.zn. 5D/111/2007 s tým, že keďže predmetné dedičské konanie po právoplatnom skončení konania na Okresnom súde Michalovce nebolo právoplatne skončené, v tomto konaní prebieha likvidácia majetku, súd prerušil konanie vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 4C/145/2006 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5D/111/2007.

8. Z obsahu dedičského spisu sp.zn. 5D/111/2007 vyplýva, že ako dedičia menovaného žalovaného v I. rade podľa zákona sú: 1. C.. L. L., O.. XX.XX.XXXX, V. X. XXX/XX, F. P., X. E. V., E.. L., O.. XX.XX.XXXX, V. M. XX, X. L. L., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. M. XX, X. E. L., O.. XX.XX.XXXX, V. M. XX.

9. Žalobca súdu uviedol, že konanie voči žalovanému K. L., O.. XX.XX.XXXX, zomr. 03.03.2007 berie späť a žiada konanie zastaviť. Preto súd konanie voči dedičom tohto pôvodného žalovaného v I. rade zastavil a zrušil aj uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 27.10.2015, ktorým bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5D/111/2007, keďže odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené. Konanie voči pôvodnej žalovanej v II. rade, v tomto konaní žalovanej E. L., O.. X.X.XXXX, súd vylúčil na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp.zn. 7C/26/2018.

10.K žalobe žalobca priložil tieto dôkazy: výdavkový pokladničný doklad č. V - 019 zo dňa 15.1.1999, kde je uvedené, že C.. K.O. L. s manželkou bolo vyplatených 550.000,- slovenských korún, kde ako účel je uvedené pôžička so 4 % úrokom do 15.3.1999 a taktiež výdavkový pokladničný doklad č. V-018 zo dňa 25.6.1996, kde je uvedené, že C.. K. L. s manželkou bolo vyplatených 55.000,- slovenských korún, ako účel je uvedené: pôžička do 24.7.1996. Na týchto dokladoch sa nachádza aj nečitateľný podpis príjemcu a zároveň bol predložený aj pokladničný doklad, kde je ako číslo uvedené V-108/96 a V-019/99 zo dňa 19.7.1999, kde je uvedené, že žalovaným bolo vyplatené 627.000,- Sk a ako účel je tam uvedené: uznanie dlhu zo dňa 25.6.1996 a zo dňa 15.1.1999. Taktiež na tomto doklade sa nachádza nečitateľný podpis, avšak po porovnaní podpisov, ktoré sa nachádzajú na výdavkovom doklade z 15.1.1999 a zo dňa 25.6.1999 možno uzavrieť, že ide o totožný podpis.

11.Ďalej boli priložené tieto dôkazy: čestné prehlásenie s uvedením, že ho podpisuje K. L., kde toto čestné prehlásenie je aj podpísané už čitateľným podpisom K. L.. V tomto prehlásení je uvedené nasledovné: Týmto ja C.. L. K., M. XX, O.. XX.X.XXXX čestne prehlasujem, že ako dlžník som nesplnil podmienky zmluvy o zabezpečovacom prevode práva podľa § 553 Ob. Zák. a zmluvy o pôžičke zo dňa 15.1.1999 vo výške = 550 000,- sk v LCH Záložni Chovanca Ľubomíra, Staničná 1265, Vranov nad Topľou, IČO: 33 275 980. Vklad týchto zmlúv bol povolený Katastrálnym odborom v U. dňa 7.4.1999 pod č. V - 379/99. Z tohto dôvodu súhlasím v celom rozsahu, aby p. N. L. si uplatnil svoje vlastnícke právo a to predajom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v katastrálnom území X., okres U., parcela XXXX - na nej postavená CHATA súp. č. XX /Zastavané plochy/ o výmere XX m², tak ako je zapísané na mene N. L. pod V. v podiele X/X. Prehlasujem, aby uvedené nehnuteľnosti zostali vo výlučnom vlastníctve veriteľa N. L.. Týmto si uznávam nárok veriteľa N. L. na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 24.6.1996 vo výške =55 000,- Sk a zmluvy o pôžičke zo dňa 15.01.1999 vo výške =550 000,- Sk čo do dôvodu a výšky. K uvedenému Čestnému prehláseniu nebol uvedený dátum tohto vyhotovenia.

12.Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 24.6.1996 vyplýva, že žalobca a žalovaní uzavreli zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o pôžičke zo dňa 24.6.1996 uzatvorenej medzi vyššie uvedenými stranami v tomto znení: Zabezpečená pohľadávka číni 55 000 Sk, splatná do 24.07.1996 od podpísania tejto zmluvy. Záložca vyhlasuje, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností parcela č. XXXX zastavaná plocha XX m², súp.č. XX zapísaných na LV čís. XXXX v katastrálnom území XXXXXX X. obec XXX XXX X. (v ďalšom záloh). A tieto dáva do zálohu záložnému veriteľovi. Záložný veriteľ tento záloh prijíma.

13.Zmluvou o pôžičke zo dňa 15.1.1999 žalobca a žalovaní uzavreli zmluvu o pôžičke na sumu 550.000,- slovenských korún. Dlžníci podpisom tejto zmluvy potvrdzujú prevzatie čiastky uvedenej v čl. I. a zavazujú sa túto vrátiť veriteľovi najneskôr v lehote do /dvoch/ mesiacov od jej poskytnutia, t.j. do 15.03.1999 bezhotovostne na v záhlaví uvedený účet veriteľa, prípadne v hotovosti do pokladne veriteľa. Na zabezpečenie pohľadávky veriteľa na vrátenie požičanej sumy uzatvárajú jej účastníci medzi sebou dnešného dňa zmluvu o zabezpečovacom prevode práva podľa § 553 Občian. zákon. k nehnuteľnostiam, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. územie X. okres U., ktoré sú v bezpodielovom vlastníctve dlžníkov.

14.Upomienkou žalobcu zo dňa 7.4.1999 žalobca vyzval žalovaných na úhradu zapožičanej čiastky, ktorú im zapožičal dňa 25.6.1996 a 15.1.1999 v lehote 5 dní od doručenia tejto výzvy. Podľa poštovej doručenky túto výzvu si prevzala žalovaná dňa 9.4.1999.

15.Právna zástupkyňa žalobcu v písomnom podaní uviedla, že rozsudok Okresného súdu Michalovce nemá vplyv na žalobcom tvrdený skutkový stav. Za rozhodujúcu skutočnosť vníma fakt, že žalobca reálne žalovanej a jej nebohému manželovi spoločne a nerozdielne poskytol sumu 55.000,- Sk (1.825,66 eur) dňa 24.6.1996 formou pôžičky, ktorú dlžníci ani po niekoľkých výzvach doposiaľ neuhradili. O reálnosti odovzdania peňazí a o existencii pôžičky svedčí znenie zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 24.6.1996, na ktorej podpis žalovanej je úradne osvedčený. V danom prípade je treba vychádzať z predpokladu, že žalovaná by s vážnosťou úradného osvedčenia jej podpisu nepochybne nepodpísala listinu, ktorá potvrdzuje prijatie sumy pôžičky, ako aj jej vôľu súhlasiť so zabezpečením tejto pohľadávky záložným právom k nehnuteľnostiam. Žalovaná prevzatie sumy pôžičky nepoprela a rovnako nepoprela fakt, že nebola vrátená. Čo sa týka nároku na vrátenie sumy 550.000,- Sk (18.256,66 eur), bez ohľadu na platnosť úkonu „zmluva o pôžičke zo dňa 15.01.1999“ ako pôžičky, táto suma bola žalobkyni ako

solidárne zaviazanej osobe poskytnutá, a to za účelom finančnej pomoci pre jej syna L. L.. Žalovaná dlh z pôžičky v tejto výške uznala písomnosťou označenou ako „Späťvzatie návrhu“ zo dňa 21.04.2008, a to čo do dôvodu a do výšky. Vzhľadom k tomu, že tento dlh v celom rozsahu uznal aj nebohý solidárny dlžník K. L., a odovzdanie peňazí je potvrdené aj samotnou listinou „zmluvy o pôžičke zo dňa 15.01.1999“ a listinou „zmluva o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 15.01.1999“, niet pochyb o tom, že dlh existuje, a to či už v právnom posúdení ako bezdôvodné obohatenie, alebo nárok na vrátenie sumy pôžičky. Taktiež dňa 15.1.1999 mala byť medzi žalobcom a pôvodným žalovaným uzavretá zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva z dôvodu, že medzi veriteľom a dlžníkom bola dňa 15.1.1999 uzavretá zmluva o pôžičke č. 15/01/99, ktorou sa veriteľ zaviazal požičať dlžníkovi čiastku 550.000,- Sk, a dlžník sa zaviazal túto pôžičku splácať za podmienok v Zmluve o pôžičke.

16.K tomuto vyjadreniu boli priložené ďalšie nové dôkazy a to: späťvzatie návrhu žalovanej zo dňa 21.4.2008 adresované Okresnému súdu Michalovce k sp.zn. 10C/575/2000, kde je uvedené, že žalovaná ako žalobca v tomto spore o neplatnosť zmluvy o pôžičke a zabezpečovacom prevode práva zo dňa 15.1.1999 berie žalobu späť a žiada konanie zastaviť. V tomto podaní je ďalej uvedené, že ona ako žalobkyňa vyhlasuje, že zmluvu o pôžičke a zabezpečovacom prevode práva zo dňa 15.1.1999 podpísala so svojim manželom K. L., t.č. nebohým. V celom rozsahu uznáva nároky žalovaného vyplývajúce z týchto zmlúv. Späťvzatie podpisuje nie v tiesni a na základe nevýhodných podmienok. V závere je uvedené: ja ako dlžníčka pôžičku vo výške 550.000,- Sk s príslušenstvom zo dňa 15.1.1999 a pôžičku vo výške 55.000,- Sk s príslušenstvom uznávam, čo do dôvodu a výšky, napriek skutočnosti, že sú premlčané. Zároveň bolo doručené aj prehlásenie bez uvedenia dátumu, ktoré malo byť vyhotovené L. L., O.. X.X.XXXX, kde je pri tom pečiatka ProfiStav s.f., kde je uvedené bez uvedenia dátumu, že týmto dolepodpísaný L. L., V. M. XX, D. X. O..Z., O.. XX.XX.XXXX prehlasujem, že som dňa 15.01.1999 prebral od svojho otca C.. L. K. čiastku 550.000,- Sk, ktorý spolu s mojou matkou založili Rekreačnú chatu na Zemplínskej Šírave p. N. L. do Záložne. Uvedenú sumu som potreboval na stavebné materiály pre moju firmu PROFISTAV s.f.

17.V písomnom vyjadrení právneho zástupcu žalovanej k žalobe uviedol, že navrhuje, aby súd žalobu zamietol. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 10C/575/2000-403 zo dňa 18.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Co/293/2013-427 zo dňa 24.03.2015 bolo určené, že zmluva o pôžičke zo dňa 15.1.1999 je neplatným právnym úkonom. Navrhol vykonať dokazovanie oboznámením spisu Okresného súdu Michalovce sp.zn. 10C/575/00, najmä rozsudok súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, odborného vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu Bratislava z 05.05.2000, výpoveď svedka I. Z., L. L.. Zároveň vzniesol námietku premlčania.

18.V ďalšom písomnom podaní právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca podaním zo dňa 22.10.2018 doručil Okresnej prokuratúre Michalovce podnet z podozrenia zo spáchania trestnej činnosti a trestné konanie je vedené pred Okresným riaditeľstvom POZ, odborom kriminálnej polície Vranov nad Topľou pod sp.zn. ČVS: ORP-431/1-VYS-VT-2018. Predmetom trestného konania je posúdenie úmyslu žalovanej pri podpise Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.01.1999, Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 24.06.1996 a Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 15.01.1999 s poukazom na tvrdenia žalovanej, že uvedené listiny neboli podpísané jej vlastnou rukou. Podľa názoru žalobcu uvedené trestné konanie bude mať zásadný vplyv na tvrdenia žalovanej vo vyjadrení zo dňa 16.10.2018, v ktorom žalovaná uplatnila námietku premlčania. Preto navrhol, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia predmetnej trestnej veci.

19.Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanej žalobe. Na základe zmlúv o pôžičkách boli požičané finančné prostriedky žalovanej a jej nebohému manželovi. Žalobca predložil žalovaným zmluvu o pôžičke, pričom naprv im 15.1. požičal finančné prostriedky vo výške 550.000,- a 55.000,-, pričom následne im predložil návrh zmluvy o pôžičke, ktorú dlžníci doručili žalobcovi podpísané s overeným podpisom od notára. Na základe tejto pôžičky má žalobca zato, keďže v zmluve bolo uvedené, že peňažné prostriedky prevzali, že nie je spor o tom, že pôžička bola požičaná. Následne žalobca vyzval žalovaných na vrátenie pôžičky a tí však pôžičku nevrátili. Finančné prostriedky boli požičané na spoločnú vec a to je podpora ich syna pri podnikaní, čo vyplýva aj z listinného dôkazu prehlásenia ich syna. Listinou zo dňa 21.4.2008 označenú ako späťvzatie návrhu žalovaná v celom rozsahu uznala nárok žalobcu, čo do dôvodu a výšky, aj keď tento nárok bol v čase uznania už premlčaný. Preto vznesená námietka premlčania je nedôvodná. A keď Okresný súd Michalovce vyhlásil zmluvu o pôžičke a o zabezpečovacom práve vlastníckeho práva zo dňa 15.1.1999 za neplatnú, nemení nič na

skutočnosti, že finančné prostriedky boli prevzaté zo strany pôvodných žalovaných a zmluva o pôžičke na sumu 55.000,- slovenských korún nebola vyhlásená za neplatnú. Aj táto suma bola požičaná, čo mali preukazovať výdavkové doklady. Aj keď sú tu isté pochybnosti ohľadne späťvzatia, má zato, že jednoznačne suma 550.000,- Sk a 55.000,- Sk bola žalovanými prevzatá a týmto uznaním malo dôjsť aj k uznaniu premlčaného dlhu.

20.Právny zástupca žalovanej vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že žalobca si uplatňuje nárok z titulu dvoch zmlúv o pôžičke a to z údajnej zmluvy o pôžičke na sumu 55.000,- Sk, ktorá mala byť uzavretá 25.6.1996 a zo dňa 15.1.1997 na sumu 550.000,- Sk. Otázku platnosti týchto zmlúv vyriešil Okresný súd Michalovce v konaní vedenom pod sp.zn. 10C/575/2000, kde sa v tomto konaní žalovaná spolu so svojím nebohým manželom (žalovaným v I. rade) domáhali vyslovenia neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva a zmluvy o pôžičke zo dňa 15.1.1999, kde predmetným rozsudkom bolo vyhlásené, že predmetná zmluva o pôžičke a o zabezpečovacom prevode práva bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu, ako je uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia, že pretože zmluva mala byť podpísaná, ako to vyplynulo z dokazovania, až 30.3. K zmluve o pôžičke z roku 1996 a k údajnému späťvzatiu žaloby z roku 2008 uviedol, že to nie je nič mimoriadne v správaní sa žalobcu, a to dávať do súdnych spisov takéto späťvzatia žaloby za iného účastníka konania, pričom o tejto skutočnosti vie zo svojej súdnej praxe od svojich klientov, preto žiadal, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Späťvzatie ani nevyhotovila žalovaná, keďže to nie je jej podpis. Podľa týchto listinných dôkazov žalovaná späťvzatie mala podpísať dňa 21.4.2008 a pôvodný žalovaný K.O. L. dňa 25.9.2006, pričom má zato, že obe späťvzatia boli doručené až v priebehu odvolacieho konania, pričom pokiaľ ide o pôvodného žalovaného K. L., bolo doručené súdu až potom, čo zomrel. Domnieva sa, že ak by chceli zobrať žalobu späť, urobili by tak naraz a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Aj v konaní na Okresnom súde Michalovce syn žalovaných uviedol, že suma 550.000,- Sk im požičaná nebola a suma 55.000,- Sk bola vrátená. Taktiež navrhol, aby opätovne boli vypočutí svedkovia. K uznaniu dlhu na sumu 627.000,- Sk zo dňa 19.7.1999 uviedol, že toto uznanie nie je v súlade so zákonom, keďže nemá náležitosti uznania podľa § 558 Občianskeho zákonníka, pretože chýba vyhlásenie dlžníkov, že splatia uvedený dlh.

21.V záverečnom návrhu právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanom návrhu na vykonanie dokazovania, aby bola znalecky preskúmaná pravosť podpisu žalovanej na späťvzatií žaloby a teda aj uznania dlhu. Má zato, že uvedený nárok považuje za dôvodný a preukázaný z dôvodu, že žalovaní uviedli, že sumu 50.000,- nevrátili a jej požičanie nespochybnili.

22.Právny zástupca žalovanej v záverečnom návrhu súdu uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, nakoľko podanou žalobou sa žalobca domáhal voči pôvodným žalovaným zaplatenia sumy 55.000,- Sk a 550.000,- Sk, poukajúc na zmluvu o pôžičke a neskôr aj na uznanie dlhu, ku ktorému malo dôjsť dňa 19.07.1999. V uznesení Krajského súdu Košice sp.zn. 14Co/269/2004 je uvedený záver, kde je uvedené nasledovné: Z uvedeného je zrejmé, že 15.1.1999 zmluvy ešte neboli vyhotovené, to znamená, že zmluva o pôžičke a zmluva o zabezpečovacom prevode práva ani nemohla byť pôžička prevzatá a ak k uzavretiu zmluvy došlo až 30.3., stalo sa tak po uplynutí lehoty na vrátenie pôžičky, keďže termín vrátenia bol dohodnutý na 15.3.1999. Taktiež aj z dôvodu premlčania žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

23.Dotazom na predmetné trestné konanie na Okresné riaditeľstvo POZ, odborom kriminálnej polície Vranov nad Topľou pod sp.zn. ČVS: ORP-431/1-VYS-VT-2018 súd zistil, že trestné stíhanie pre uvedený skutok bolo odložené pre premlčanie a to uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru Vranov nad Topľou zo dňa 13.2.2018. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.3.2019. Zároveň bolo predložené odborné vyjadrenie podané vo veci vedenej na Okresnom úrade vyšetrovania policajného zboru Vranov nad Topľou vedené pod sp.zn. OÚV-11/01-VV-2000, ktoré vypracovala M.. U.. R. F. s týmto záverom: Na základe analýzy, popisu a vzájomného porovnania podpisov k priezviskám L. R. L., ktoré sú obsiahnuté na predložených sporných písomnostiach s porovnávacími materiálmi predloženými od C.. K. L. R. E. L. sme zistili zhodné, podobné i rozdielne znaky v písme vo všeobecnej a zvláštnej rovine skúmania. Uvedené zistenia majú rozdielnu mieru a rozdielnu hodnotu vo vzťahu jednotlivých sporných podpisov k porovnávacím materiálom, ktoré boli predložené od menovaných. V závere tohto odborného vyjadrenia je konštatované: 1 - sporné podpisy v priezvisku L. obsiahnuté na zmluve o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 15.1.1999 a na troch exemplároch zmluvy o pôžičke zo dňa 15.1.1999 jednoznačne vyhotovil C.. K.Á. L., od ktorého boli predložené porovnávacie materiály. 2 - sporné podpisy v priezvisku L.D., obsiahnuté na zmluve o zabezpečovacom prevode

práva zo dňa 15.1.1999 a na troch exemplároch zmluvy o pôžičke zo dňa 15.1.1999 jednoznačne nevyhotovila E. L., od ktorej boli predložené porovnávacie materiály. 3 - nemôžeme jednoznačne vylúčiť ani potvrdiť, že C.. K. L. vyhotovil sporné podpisy k priezvisku L. - priepisová kópia a originál, ktoré sú obsiahnuté na výdavkovom pokladničnom doklade zo dňa 15.1.1999. 4.1. sporný podpis v priezvisku L. obsiahnutý na fotokópii splnomocnenia zo dňa 15.1.1999 pravdepodobne vyhotovil C.. K. L., od ktorého boli predložené porovnávacie materiály. 4.2. sporný podpis v priezvisku L., obsiahnutý na fotokópii splnomocnenia zo dňa 15.1.1999 s najväčšou pravdepodobnosťou nevyhotovila E. L., od ktorej boli predložené porovnávacie materiály. 5. - sporné podpisy k priezvisku L. obsiahnuté na zmluve o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 15.1.1999 a na troch exemplároch zmluvy o pôžičke zo dňa 15.1.1999 a na fotokópii splnomocnenia zo dňa 15.1.1999 pravdepodobne vyhotovil C.. K. L., od ktorého boli predložené porovnávacie materiály.

24. Súd vykonal dokazovanie oboznámením časti odôvodnenia rozsudku na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 10C/585/2000. Okresný súd Michalovce v rozsudku uviedol, že ako predbežnú otázku Okresný súd Michalovce posudzoval platnosť predmetných zmlúv, a došiel k záveru, že uvedené zmluvy sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Tento záver vyvodil z vykonaného dokazovania a to z výpovede účastníkov ako aj svedka Z.Ö.E.Ö.M., ktorý jednoznačne vo svojej výpovedi uviedol, že došlo k podpisovaniu uvedených zmlúv a o akú výšku pôžičky zo strany žalobcov voči žalovanému sa jednalo. Poukázal na to, že zmluva, ktorú v januári 1999 podpísali u pána N. a ktorú doručil žalobcom, bola na 50.000,- slovenských korún, pričom aj žalobcovia mali vôľu podpísať túto zmluvu o pôžičke na sumu 50.000,- slovenských korún. Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že účastníci mali dňa 15.1.1999 uzatvoriť zmluvu o pôžičke a toho istého dňa mali uzatvoriť aj ďalšiu napadnutú zmluvu o zabezpečovacom prevode práva. K uzavretiu oboch napadnutých zmlúv však už uvedeného dňa 15.1.1999 nemohlo dôjsť, pretože ich účastníci podpisovali až 30.3.1999, čo nepochybne vyplýva z notárskeho overenia podpisov žalobcov na zmluvách. Stalo sa tak za účasti svedka Z.Ö.E.Ö.M., ktorý pracovníčku notárskeho úradu poverenú overením podpisov priviedol do bytu žalobcov a ktorý jednoznačne potvrdil, že predmetom zmluvy o pôžičke bola pôžička v sume 50.000,- slovenských korún a nie 550.000,- slovenských korún a z toho je zrejmé, že dňa 15.1.1999 ešte zmluvy uzavreté neboli a nemohla byť pôžička žalobcami prevzatá, pokiaľ došlo k uzavretiu zmlúv až 30.3.1999. Stalo sa tak po uplynutí dohodnutej lehoty vrátenia pôžičky do 15.3.1999 a z toho dôvodu má súd zato, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke a zmluvy o zabezpečovacom prevode práva.

25. Súd taktiež oboznámil dokazovanie vykonané na Okresnom súde Michalovce v konaní sp.zn. 10C/575/2000 k späťvzatiu žaloby, ktoré mala učiniť E.Ž. L. podaním zo dňa 21.4.2008. V odôvodnení predmetného rozsudku k uvedenej okolnosti je uvedené nasledovné: E. L. uviedla, a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že toto späťvzatie nikdy nepodpísala. Právny zástupca uviedol, že má súhlas od iného klienta na zverejnenie údajov v tomto konaní, pretože na Okresnom súde Vranov zastupuje klienta, ktorý sa domáhal proti žalovanému zaplatať určitej finančnej sumy a pred začatím pojednávania vo veci, keď sa dostavil na súd, bolo doručené takisto späťvzatie žaloby, obdobne ako v tomto prípade, pričom, podľa jeho názoru, je to obvyklou praxou žalovanej strany. Rovnako poukázal nato, že súdu bolo predložené späťvzatie návrhu podpísané nebohým C.. K. L. a dal do pozornosti skutočnosť, že typ písma a použitý stroj na písanie je totožný s tým, ktorý je použitý na napísanie zmluvy o pôžičke. Ďalej je tu uvedené, že v konaní boli predložené aj iné dôkazy a to v inom konaní, v trestnom konaní, kde bol skúmaný podpis. Z výpovede žalobkyne E. V., urobenej pred dožiadaným súdom vo Vranove dňa 14.4.2010 súd zistil, že po nahliadnutí do písomností označených ako späťvzatie návrhu zo dňa 21.4.2008 uviedla, že to vidí prvýkrát, v žiadnom prípade ona, ani jej matka, ani jej brat, nespĺnomocnili žalovaného L. N. k doručeniu týchto späťvzatí návrhu súdu. S určitosťou povedala, že matka žiadne späťvzatie návrhu nedávala, pretože býva so svojou matkou, ktorú opatruje, nakoľko táto je imobilná asi od apríla 2008. Pokiaľ ide o späťvzatie návrhu zo dňa 25.9.2005 alebo 2006, rok nie je čitateľný, podpísané jej nebohým otcom, tvrdila, že zo strany žalovaného ide o špekuláciu, pretože jej otec mal špecifické písmo, nik by ho nenapodobnil, preto tento návrh je napísaný strojom, pokiaľ ide o podpis, tak ten je určite jej nebohého otca. Uviedla, že v celom rozsahu trvá na podanej žalobe. Z jej strany, zo strany matky, ani jej nebohého otca nikdy nedošlo k späťvzatiu návrhu. Ďalej sa k tomu vyjadrila aj E. L. pred dožiadaným súdom Vranov nad Topľou aj 20.4.2010. Súd zistil, že v žiadnom prípade nespĺnomocnila žalovaného N. na doručenie späťvzatia návrhu a tento návrh nie je ňou písaný, taktiež ani podpis na späťvzati z dňa 21.4.2008 nie je ňou podpísaný. Poukázala tiež na to, že podpis na späťvzati návrhu zo dňa 25.9.2006 nie je jej nebohého manžela a v celom rozsahu trvá na podanej žalobe, pretože žalovanému žiadne späťvzatie žaloby nepodpísala ani konkrétne to, ktoré

jej bolo predložené. Ďalej bol vypočutý ďalší svedok C.. L. L., kde pred dožiadaným súdom Vranov nad Topľou dňa 20.4.2010 súd zistil, že má vedomosť o tom, že na Okresnom súde Michalovce je vedené konanie o neplatnosti právnych úkonov, kde ako žalobcovia vystupujú jeho matka a nebohý otec C.. K. L.. Nemal vedomosť o tom, aby jeho rodičia splnomocnili žalovaného N. na doručenie späťvzatia návrhu a práve naopak, keď sa to dozvedel, ostal prekvapený. Uviedol, že písmo na späťvzatie, ktoré je písané rukou, určite nie je písmo jeho matky, ani sestry E. V.Í. ani jeho. Taktiež s určitosťou povedal, že podpis na druhom späťvzatie nie je jeho nebohého otca. V celom rozsahu trval na podanej žalobe. Ďalej bol vypočutý L. L.. Súd zistil, že po predložení listiny o späťvzatie návrhu na začatie konania z 25.9.2006 a 25.4.2008 zistil, že o tom nič nevie, neuznáva, nikdy ich nevidel, nemá vedomosť o ich vyhotovení ani o doručení týchto späťvzatí návrhu na začatie konania právnymi predchodcami žalobcu odvolaciemu súdu ani o tom, že by tí na doručenie písomností splnomocnili žalovaného. Preto na podanej žalobe v celom rozsahu trval.

26.V konaní právny zástupca žalobcu navrhol znalecké dokazovanie k posúdeniu pravosti podpisu žalovanej na predmetnom uznaní, pretože Okresný súd Michalovce posúdil iba späťvzatie návrhu, avšak uznanie posúdené nebolo. S týmto návrhom nesúhlasil právny zástupca žalovanej z dôvodu, že táto otázka už bola posúdená na Okresnom súde Michalovce, ktorý toto späťvzatie a uznanie neuznal a vyriešil túto otázku ako predbežnú.

27.Súd ďalej vykonal dokazovanie a to oboznámil výpovede svedkov, ktorí boli vypočutí v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 10C/585/2000. Svedok I. Z.Ö.M. uviedol nasledovné: Ja nie som v žiadnom príbuzenskom vzťahu s účastníkmi konania, pána N. poznám už dlhšiu dobu a navrhovateľov som spoznal až v roku 1999, kedy ma pán N. oslovil, či by som nevybavil zmluvy o pôžičke a o zabezpečovacom práve, ktoré bolo potrebné podpísať žalobcami. Tieto zmluvy boli napísané v kancelárii pána N., pričom ja som potom tieto návrhy zmlúv odniesol žalobcom, aby si ich preštudovali a následne potom som tam bol s pracovníčkou Notárskeho úradu ohľadom overenia na týchto zmluvách, pričom oni tieto zmluvy v mojej prítomnosti podpísali a rovnako boli overené podpisy v Knihe overovania notárskej pracovníčky. Ja keď som bol prítomný u žalobcov, tak títo nemali námietky ani voči výške pôžičky ani voči zmluve o zabezpečovacom prevode a tieto, ako som už skôr povedal, podpísali. Ja chcem uviesť, že zmluvu, ktorú som dával podpisovať žalobcom, tak táto bola na sumu 50.000,- slovenských korún, pričom túto podpísali. Ja môžem 100 %-tne povedať, že návrh zmluvy, ktorý bol v januári 1999 podpísaný u pána N. a ktorý som doručil žalobcom, bol na sumu 50.000,- Sk, rovnako na takú sumu podpisovali aj zmluvu o pôžičke pred pracovníčkou notárskeho úradu a o tom, že by mala byť zmluva o pôžičke na 550.000,- Sk som sa dozvedel až neskôršie. Zmluvy, ako som už povedal, zobrala pracovníčka notárskeho úradu, po tieto som bol spolu s pánom N. u L.. Š., pričom pred preberaním týchto zmlúv tam bola uvedená suma 50.000,- Sk.

Na otázku zástupcu žalobcov, či vôľa žalobcov bola podpísať zmluvu o pôžičke na sumu 50.000,- Sk, svedok uviedol, že áno, že takto ich informoval, tak bola aj zmluva pripravená, pričom išlo o zmluvu o zabezpečovacom prevode a nie o zabezpečení práva a zmluva o pôžičke bola na sumu 50.000,- Sk.

Na otázku zástupkyne žalovaného, či bol niekedy v pracovnom pomere so žalovaným a kde v súčasnej dobe pracuje a aké je jeho dosiahnuté vzdelanie, svedok uviedol, že s pánom N. nebol nikdy v pracovnom pomere, v súčasnej dobe pracuje vo firme P. Vranov, má skončené gymnázium plus Strednú odbornú policajnú školu a policajnú prax.

Na otázku, koľko listín pred pracovníčkou notárskeho úradu bolo podpisovaných, svedok uviedol: Zmluva o pôžičke, zmluva o zabezpečovacom prevode nehnuteľnosti a splnomocnenie, ktorým splnomocnil pán N. mňa, v ktorom som bol splnomocnený účastníkmi na zastupovanie pri uzatváraní kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností, pričom predložil súdu originál splnomocnenia, kde je splnomocnenec František Török prepísaný na meno L. N.. Originál plnomocnenstva sa zakladá do spisu.

Na ďalšiu otázku, či pri podpisovaní zmlúv bol zo strany pracovníčky notárskeho úradu alebo zo strany svedka robený nátlak, svedok uviedol, že nie.

Na otázku zástupcu žalovaného, aby vysvetlil, z akého dôvodu vysvetľoval žalobcom, čo majú podpísať a prečo majú tieto zmluvy podpísať, svedok uviedol, že ho o to požiadal pán Chovanec, pričom sa dohodli, že sa mu on potom revanšuje.

Na otázku zástupcu žalobcov, že pokiaľ ide o porovnanie splnomocnení, ktoré predložil svedok na pojednávaní, aby sa bližšie vyjadril k ich obsahu a či má vedomie o tom, že by žalobcovia mali splnomocniť žalovaného k právnym úkonom týkajúcich sa prevodu ich chaty, svedok uvádza: Pôvodne im dal pán N. splnomocnenie bez uvedenia, v akých konkrétnych ho má zastupovať, pričom s tým, že ja som potom toto plnomocnenstvo dal podpísať žalobcom vtedy, keď som tam bol s pracovníčkou notárskeho úradu overovať podpisy na zmluvy, ktoré som im skôr doručil, pričom ešte pred podpisom zmluvy som dal návrh pánovi L. mladšiemu, aby L. vedeli, čo je obsahom týchto zmlúv. Bola to fotokópia zmluvy o zabezpečovacom prevode bez mien, bez konkrétnych súm, pretože vtedy im on povedal, že chce prekonzultovať s nejakým právnikom, lebo sa bojí, či náhodou nejde o podvod a preto sa mu kópie týchto zmlúv doručili.

Na otázku zástupcu žalobcov, či obsah plnomocnenstva overený u notára dňa 15.1.1999, kde je bieliadlom prebielený pôvodný text a uvedené meno splnomocnenca pána N., je sfaľovaný, svedok uviedol, že podpisy sú pravé na obidvoch splnomocneniach, avšak obsah splnomocnenia, kde je uvedené splnomocnenie a zastupovanie prevodu konkrétnych nehnuteľností je dopísaný, pretože pri overení podpisov tam také splnomocnenie nebolo.

Na otázku, ktoré plnomocnenstvo bolo notárom overené z tých dvoch, ktoré predložil na dnešnom pojednávaní, či plnomocnenstvo pre Z.Ö.E.Ö.M. alebo plnomocnenstvo pre N., svedok ukázal, že to, kde je splnomocnený N. bolo overené, avšak v čase overenia som tam bol splnomocnený ja, bolo tam uvedené moje meno, a teda až následne potom toto splnomocnenie bolo prepísané na pána N..

Na otázku zástupcu žalovaného, prečo neodovzdal originál splnomocnenia, ktorý je overený pred notárom, svedok uviedol, že on mu originál odovzdal, avšak pán N. potom prišiel za ním, že je vyšetrovaný políciou, opravujem, neviem či bol vyšetrovaný, ale že má ísť na políciu ohľadom zmlúv uzatvorených medzi ním a žalobcami, kedy som bol u pána N. v kancelárii a z jeho dokladov som zistil, že zmluva o pôžičke uzavretá na sumu 550.000,- slovenských korún a nie na 50.000,- slovenských korún, ako som ja dal podpísať žalobcom ja a keďže som tam videl originál plnomocnenstva, že som videl, že moje meno je prečiarknuté, tak som si to zobral, pretože som vedel, že je tam moje meno Török a v prípade, že by bol niekedy pán N. vyšetrovaný, obával som sa, aby som z toho nemal problémy aj ja.

Na otázku právneho zástupcu žalovaného, prečo súhlasil so splnomocnením, aby vykonával úkony za pána N. vo veci navrhovateľov, bez toho, aby bol konkretizovaný obsah jeho splnomocnenia, svedok uvádza, že on nemá právnické vzdelanie, že si myslel, že toto je postačujúce.

Na otázku zástupcu žalobcov, že ako si vysvetlil rozpor v sume uvedenej na zmluve o zabezpečovacom prevode práva, t.j. pôvodných 50.000,- Sk a podľa zmluvy predloženej katastru 550.000,- Sk svedok uviedol, že si to nevie vysvetliť, pretože on dával podpisovať zmluvu na 50.000,- Sk a rovnako, aj keď zmluvu bral od notárky spolu s pánom N., tak tam bola suma 50.000,- Sk. O skutočnosti, že je tam uvedená suma 550.000,- Sk sa dozvedel, až keď bol u pána N. v kancelárii a ukázal mi tieto zmluvy.

Ďalej uviedol, že nie je pravdou, aby som vystupoval v kauze medzi pánom N. a pánom L. ako šofér, pretože pán N. ma splnomocnil, aby som doručil zmluvy pánovi L., kde aj na splnomocnení bol podpísaný pán N.. Toto plnomocnenstvo som predložil, keď som bol vypočutý na predchádzajúcom pojednávaní, pričom pán N. potom prepísal moje meno na svoje a doplnil ďalšie údaje. Tieto doklady som súdu predložil.

Na otázku predsedu senátu, či si pamätá, aká suma bola v zmluvách uvedená, ktoré predkladal pánovi Jarošovi uviedol, že tam bola suma 50.000,- Sk.

Na ďalšiu otázku, ako si vysvetľuje, že došlo k prepísaniu uvedenej sumy, svedok uviedol, že si to nevie vysvetliť, pretože aj plnomocnenstvo, ktoré bolo na jeho meno, potom prepísal na svoje meno.

Na otázku právneho zástupcu žalobcov, či svedok pripúšťa, že prvá strana mohla byť vymenená, svedok uviedol, že to pripúšťa.

Ďalej svedok uviedol, že v takej istej veci, ako je tu, bol vypočutý ako svedok na Okresnom súde Bardejov v konaní sp.zn. 8C/540/00, kde je žalovaný nie tu prítomný pán N., ale jeho otec, pričom ja som takisto mal splnomocnenie, resp. pán N. ma požiadal, aby som tým účastníkom, ktorí sú na OS Bardejov, predložil zmluvy, pričom ja sa už nepamätám, či som mal také splnomocnenie, aké som predložil súdu v tomto konaní.

Na otázku právneho zástupcu, či vo veci pred OS Bardejov došlo k zmene sumy v uvedenej zmluve, svedok uviedol, že áno, pričom suma bola prepísaná zo 400.000,- Sk na 800.000,- Sk.

Na ďalšie otázky a to právneho zástupcu žalovaného, či svedok bol v pracovnom pomere so záložňou pána N. a ako často tam chodil, svedok uviedol: nebol som v pracovnom pomere a do záložne chodil vtedy, keď ho pán N. zavolať.

Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či bol niekedy zamestnaný u žalovaného, či tam pracoval, svedok uviedol, že nikdy nebol zamestnaný u žalovaného, nikdy tam nepracoval, vypomáhal len kamarátsky, on sa ani v súčasnej dobe na neho nehnevá, v súčasnej dobe pracuje v záložni.

Na ďalšiu otázku, ako dlho, kedy a v akých veciach zastupoval svedok žalovaného, svedok uvádza, že dva krát bol podpisovať zmluvy sám, to bolo niekedy v 2/99 u pána L. a v decembri bol v Bardejove, teraz si už nespomína, či to bolo v roku 1999 alebo 2000.

Na ďalšiu otázku, aké časové obdobie chodil vypomáhať pánovi N., uviedol, že od roku 1998 do konca roka 2000.

Na otázku, či pán N. mu poskytol nejaké finančné prostriedky, svedok uviedol, že on mu dal napríklad televízor aj nejakú finančnú hotovosť neprevyšujúcu za rok 10.000,- Sk.

Na otázku, či bol pri vydávaní a preberaní peňazí medzi pánom N. a pánom L. uviedol, že nie.

Na otázku právneho zástupcu žalobcov, či podpisoval nejaký doklad o tom, že bol svedkom pri preberaní peňazí, svedok uviedol, že on nič nepodpisoval, len pán N. na doklad napísal jeho meno.

Na ďalšiu otázku, že podľa čoho vie, že tam bola suma 500.000,-Sk, svedok uviedol, že pracoval 5 rokov v obchode a videl, ako ich pán N. vyberal z trezoru a pamätal si to, pretože tu nešlo o bežnú sumu 5.000,- Sk alebo o 10.000,- Sk.

Na ďalšiu otázku, odkiaľ vyberal peniaze, svedok uviedol, že to bol menší príručný trezor, ktorý bol pri okne vľavo na zemi.

28.K oboznámenej výpovedi svedka I. Z.Ö.M. žalobca uviedol, že ju považuje za zavádzajúcu, pretože v tom čase pre neho pracoval ako šofér a upratoval mu nehnuteľnosti bez nejakej listiny, pretože chcel finančne vypomôcť pánovi Z., ktorý bol na tom finančne zle, avšak, keďže on ho neskôr sklamal, tak ho prepustil. Mal pocit, že pán Z. sa mu chce pomstiť. Ďalej uviedol, že navštívil nebohého žalovaného K. L., kde bolo zistené, že sa podpísal za pani L., žalovanú a považuje to za trestné. Podľa neho nasledovalo to, že nebohý žalovaný K. L. zobral občiansky preukaz svojej manželky žalovanej E. L., navštívil Notársky úrad Y. Š. a nevie, ako sa dohodli, pričom podľa neho túto vedomosť o tejto skutočnosti musel mať aj pán Z.Ö.M., pričom ako bolo zistené, zmluvu za pani L. podpísal K. L.. Nedopatrením na jednom z výdavkových dokladov na sumu 550.000,- Sk sa podpísal syn žalovaných, pričom následne mu povedal, že takýto dôkaz nemôže podpísať, keďže jemu pôžička nebola poskytnutá. Ďalej uviedol, že v trestnom konaní predložil doklad, ktorý podpísal pán L. L. a preto má zato, že polícia sa vyjadrila tak, že nemôže jednoznačne vylúčiť ani potvrdiť, že tento doklad o prevzatí podpísal pán K. L.. Polícia podľa neho nemala dôkazy podpísané od K. L.. Ďalej spochybnil závery znaleckého skúmania podpisov, pretože ak je overený podpis, kde je uvedené, že ho mala podpísať pani L. a mal to vidieť aj pán Z.Ö.M., ako je možné, že polícia uzavrela, že tieto listiny nepodpísala pani L..

29.Ďalej bola oboznámená výpoveď L. L. z pripojeného spisu, kde je uvedené: Ja som synom žalobcov. Mám vedomosť o tom, že si rodičia požičali od pána N. niekedy v roku 1996 sumu 50.000,- Sk, ktorú splatili. Tieto finančné prostriedky poskytli mne, pretože som chcel začať podnikáť. Opätovne si požičali 50.000, - Sk niekedy v marci 1999, pričom ručili rodičia chatou. Tieto peniaze sme nevrátili, pretože

asi po 3 mesiacoch niekedy v máji 1999 mi otec povedal, že prišiel výpis z katastra nehnuteľností, kde bolo uvedené, že je vlastníkom týchto nehnuteľností pán N., pričom už bolo uvedené, že pôžička bola 550.000, Sk. My sme takúto pôžičku nemali nikdy poskytnutú od žalovaného. Bola to len pôžička na 50.000,- Sk. Ja som potom videl, že na chate robia nejakí pracovníci, striekali fasádu, pričom si mysleli, že je to ich vlastníctvo. Avšak vzhľadom k tomu, že my sme si nikdy nepožičali 550.000,- Sk, tak toto nemohlo prejsť na žalovaného. Ja som tieto peniaze použil pre svoje podnikanie v stavebníctve, taktiež som potreboval kúpiť nejaké stroje. Prakticky ja som dotlačil rodičov k tomu, aby založili túto nehnuteľnosť, lebo majetok sme mali, avšak ja som nemal peniaze. Ja by som si nikdy nepožičal 550.000,- Sk na podnikanie. Ja som bol za pánom N., že ako sa mohlo stať, že zmluva je na 550.000,- Sk a on mi povedal, že tak je to napísané.

Na otázku právneho zástupcu žalovaného, koľkokrát bol za žalovaným, kto prevzal peniaze za žalovaného, kde a kto podpisoval pokladničný doklad, svedok uviedol, že za žalovaným bol asi 2-3 krát, tento však s ním nechcel hovoriť, ani ho nechcel pustiť k sebe. Čo sa týka peňazí, tak tieto boli vyplatené mojím rodičom v kancelárii žalovaného, pričom pokladničné doklady podpisoval otec alebo matka, pretože ja som nemohol podpísať prevzatie, nakoľko som nebol vlastníkom nehnuteľností.

Na otázku, kto bol prítomný pri preberaní peňazí svedok uviedol, že v roku 1996 to bolo v kancelárii žalovaného, kde bol otec, matka a svedok a v roku 1999 to bolo u nás doma, kde bola prítomná notárka, zástupca pána N. pán Z.Ö.E.Ö.M., ktorý mal splnomocnenie a tam bola prítomná aj moja manželka.

Na otázku, akým spôsobom bola vrátená prvá pôžička a či sú o tom nejaké doklady, svedok uviedol, že tieto doklady mali byť u otca, pretože keď mal peniaze, tak ich dal otcovi a tento splácal pôžičku.

Na otázku zástupcu žalovaného, koľko si od žalovaného požičali od roku 1996 a koľko bolo vrátené, svedok uviedol, že v roku 1996 požičali 50.000,- Sk, ktoré boli splatené, a v roku 1999 sme si požičali 50.000,- Sk, ktoré nie sú vrátené, z dôvodu, ako som už uviedol, že niekedy v máji 1999 prišiel otcovi výpis z katastra nehnuteľností, kde ako vlastníkom nehnuteľností bol vedený žalovaný.

30.Podľa § 149 Civilného sporového poriadku, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

31.Podľa § 187 ods. 1 Civilného sporového poriadku, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

32.Podľa § 187 ods. 2 Civilného sporového poriadku, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

33.Podľa § 230 Civilného sporového poriadku, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

34.Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

35.Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

36.Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

37.Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

38.Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

39.Podľa § 658 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

40.Na to, aby uznanie dlhu malo také účinky, je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí dlh, ďalej je potrebné, aby priamo v písomnom uznaní bol dlh určený čo do dôvodu a rozsahu. Uznanie dlhu nespôsobuje zánik pôvodného záväzku a jeho nahradenie novým záväzkom z dôvodu uznania. Domnienka existencie dlhu, ktorá je založená uznaním, je vyvrátiteľná. To znamená, že dlžník, ktorý svoj dlh uzná, môže namietat, že dlh nevznikol alebo že v čase uznania netrval, resp. namietat, že dlh je neplatný alebo stratil platnosť. Táto námietka môže byť úspešná len za predpokladu, že sa oproti prezumpcii uvedenej v § 558 OZ preukáže opak. Len všeobecné popretie záväzku nie je dôvodom pre preskúmanie uznania nároku súdom. Súdna prax pripúšťa možnosť vyvrátiť právnu domnienku existencie dlhu preukázaním skutočnosti, že dlh nevznikol. Predpokladom existencie dlhu je totiž jeho vznik. Ak je preukázané, že dlh vôbec nevznikol, potom je táto skutočnosť spôsobilá právnu domnienku existencie dlhu vyvrátiť, pretože je jej opakom. Uznanie dlhu zákon vymedzuje ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník dáva veriteľovi najavo, že svoj záväzok uznáva. Okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony (§ 34 a nasl. OZ) je na platnosť uznania dlhu potrebná: a) písomná forma, b) vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh a c) uvedenie dôvodu dlhu a jeho výšky. Komentár zákona č. 40/1964 Zb. § 558 Občiansky zákonník od JUDr. Feketeho, CSc,

41.Na platnosť uznania dlhu ako jednostranného právneho úkonu dlžníka adresovaného veriteľovi je potrebná písomná forma, prísľub zaplataenia dlhu a špecifikácia dlhu s uvedením jeho dôvodu a výšky, avšak samotné splnenie týchto náležitostí ešte nerobí z právneho úkonu uznávacie vyhlásenie, pokiaľ nie je podložené tiež vôľou konajúcej osoby smerujúcej ku vzniku práv či povinností vyplývajúcich z § 110 ods. 1, príp. § 558 OZ(Ro NS ČR z 22. 11. 2005, sp. zn. 33 Odo 501/2004).

42.Podanou žalobou sa žalobca domáha voči žalovanej zaplataenia pohľadávky vo výške 20.082,32 eur a to z titulu dvoch zmlúv o pôžičke a to zmluva o pôžičke zo dňa 15.01.1999 na sumu 550.000,- slovenských korún a na základe zmluvy zo dňa 25.6.1996 na sumu 55.000,- Sk. Voči uplatneným nárok zo strany žalovanej bola vznesená obrana a to bola vznesená námietka premlčania a taktiež námietka, že zmluva o pôžičke zo dňa 15.1.1999 bola vyhlásená za neplatný právny úkon. Zároveň bolo namietané aj uznanie pre rozpor so zákonom, ktoré nemala podpísať žalovaná, a že ďalšie ostatné uznávacie nároky nespĺňajú náležitosti Občianskeho zákonníka platné pre uznanie pohľadávky.

43.Za účelom odstránenia spornosti tohto nároku, keďže v konaní bolo sporné, či uplatňovaná pohľadávka z titulu zmlúv je uplatňovaná dôvodne v súlade so zákonom, súd vykonal dokazovanie. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že pokiaľ ide o zmluvu zo dňa 15.01.1999 na sumu 550.000,- Sk, súd poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp.zn. 10C/575/2000, predmetná zmluva bola vyhlásená za neplatnú, kde súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva je neplatná z dôvodu, že v čase podpísania takejto zmluvy nedošlo k poskytnutiu takejto peňažnej čiastky. Teda, ak už táto zmluva bola posúdená ako neplatná, z neplatného právneho úkonu nemožno priznať žiadne právne následky a teda, ak bolo preukázané, že nebola takáto zmluva na takúto sumu uzavretá, nemôže sa žalobca domáhať ani žiadneho nároku.

44.Žalobca sa bránil v tomto konaní tým, že aj keď bola vyhlásená predmetná zmluva za neplatnú, to nemení na veci nič, že predmetné finančné prostriedky mali byť žalovanej zapožičané a že malo dôjsť k uznaniu tejto pohľadávky, aj keď je premlčaná. Súd s týmto tvrdením žalobcu sa nestotožnil, pretože v konaní z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 10C/575/2000 vyplýva, že súd výpoveďou predovšetkým nielen účastníkov konania ale aj svedka Z. zistil, že takáto suma nemala byť zapožičaná, že úmyslom žalovaných bolo iba požičanie sumy 55.000,- preto tieto všetky dôkazy vyplynuli k tomu, že predmetná zmluva je neplatná a že nebola požičaná vôbec žiadna suma na 550.000,-, preto v tejto časti súd žalobu považoval za nedôvodnú a taktiež nemalo dôjsť ani k uznaniu finančnej hotovosti, ktorá nemala byť požičaná.

45. Pokiaľ ide k uplatneniu ďalšieho nároku vo výške 55.000,- Sk, v konaní voči tomuto nároku žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že táto suma mala byť vrátená, avšak dôkaz o tom nemá a zároveň bola aj vznesená obrana a to námietka premlčania. Súd má zato, že vlastne predmetná zmluva nebola namietaná zo strany žalovanej, že by nebola uzavretá, v konaní dôkaz, ktorý by preukazoval, že táto suma bola vrátená, predložený nebol, preto súd sa zaoberal touto zmluvou. Súd zistil, že podľa predmetnej zmluvy uvedená pôžička na sumu 55.000,- Sk mala byť vrátená do 24.7.1996. Žaloba bola podaná na súd dňa 21.3.2006, teda po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby, keďže na uvedený právny nárok je potrebné aplikovať občiansko-právnu lehotu premlčania 3-ročnú, keďže zmluva bola uzavretá ako zmluva podľa Občianskeho zákonníka, keďže bola táto pôžička poskytnutá žalovaným ako fyzickým osobám. Žalobca poukázal na to, že predmetný nárok nie je premlčaný, pretože údajne predmetná pôžička na sumu 55.000 bola uznaná. Súd sa zaoberal uznaním, avšak dôkazy, ktoré mali preukazovať uznanie žalovanej pohľadávky, súd vyhodnotil tak, že nie sú v súlade so zákonom. Uznanie má byť adresované veriteľovi, má obsahovať vyhlásenie, že dlh sa uhradí tieto skutočnosti uznanie žalovanej neobsahovalo. Súd len dodáva, že žalobca predložil viacero dôkazov, ktoré by mali potvrdzovať uznanie, súd na okraj dodáva, že je pozoruhodné a dosť nezvyčajné v praxi, aby veriteľ, ak má jedno uznanie, dával si podpisovať ďalšie uznania. Podľa tvrdenia žalobcu, mal preukazovať uznanie pohľadávky výdavkový pokladničný doklad zo dňa 19.7.1999, pričom taktiež súd takýto dôkaz nepovažuje v súlade so zákonom, pretože na tomto dôkaze je uvedené iba uznanie dlhu zo dňa 25.6.1996 a zo dňa 15.1.1999 bez uznania, že dlh sa uhradí. Pokiaľ ešte žalobca poukázal na to, že k uznaniu dlhu malo dôjsť v podaní označené ako „späťvzatie žaloby“, ktoré mala urobiť žalovaná a to v konaní, v ktorom vystupovala ako žalobkyňa, v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 10C/575/2000, súd dodáva, že predmetným späťvzatím návrhu sa už zaoberal Okresný súd Michalovce, kde za účelom posúdenia dôvodnosti a pravosti tohto späťvzatia návrhu, keďže žalobkyňa v predmetnom konaní na Okresnom súde Michalovce poprela toto späťvzatie, Okresný súd Michalovce dopyčul žalovanú v súvisiacom konaní žalobkyňu, ktorá uviedla, že predmetné späťvzatie nepodpísala, a teda pokiaľ žalovaná prehlásila, že nepodpísala späťvzatie, teda nemohla ani podpísať predmetné uznanie a ďalej, ak by aj malo byť pravdivé tvrdenie žalobcu, že toto uznanie mala podpísať žalovaná, súd z vyhlásenia, ktoré je uvedené v tomto späťvzatí návrhu a v závere uznania uvádza, že toto uznanie nepovažuje v súlade so zákonom, pretože je tam uvedené iba pôžička vo výške 55.000,- slovenských korún, pričom nie je presne špecifikované, o akú pôžičku, v akej výške ide, nie je to vyhlásenie adresované veriteľovi, a chýba v ňom vyhlásenie, že dlh dlžník uhradí. Preto z týchto dôvodov súd má zato, že nárok žalobcu nie je preukázaný a súd žalobu zamietol.

46. Z týchto dôvodov preto súd zamietol aj ďalšie návrhy na vykonanie ďalšie dokazovania, nakoľko mal zato, že doposiaľ vykonané dokazovanie je dostačujúce.

47. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trov konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a tento priznal žalovanej v rozsahu 100 %, ktorá mala vo veci plný úspech.

51. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, súd má zato, že žalovaná bola úspešná v plnom rozsahu, preto jej súd priznal plnú náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.